

Hallo!

De vorige blog had ik het over een klasperiode waarvoor ik gevraagd was om die te verzorgen. Het ging ditmaal over hoe dieren in de oceaan zich gedragen ten opzichte van andere soorten in het verre verleden. Niet zo best voor veel diersoorten. Een maaltijd moet toch op de brood- of vleesplank komen en dat gaat ten koste van een anders leven of maaltijd. Toch zijn er ook samenwerkingsvormen waarbij de één er baat bij heeft, terwijl de ander er niet zoveel van merkt. Denk bijvoorbeeld een zeepok die op een nog levende schelp groeit. Deze interacties tussen dieren kun je tegenwoordig zien op de oceaانبodem, en dat zal ook zo zijn geweest miljoenen jaren geleden. Voor het eerst kwam ik in een klaslokaal terecht waar ca. 6 schermen tegelijk aanstonden op verschillende muren. De studenten zaten in groepjes rondom tafels en keken dus verschillende kanten op. Prima voor een practicum, maar toch echt niet voor een klasperiode tenzij je deze opvult met vele oefeningen zoals in een practicum. De studenten leken het wel interessant te vinden. Heb zelfs nog van een studente gehoord die meer over paleontologie wil praten aankomende week.

De volgende dag betekende het volgende praatje, ditmaal over parasieten in krabben en kreeften in het verre verleden. Niet voor een klas maar voor professoren, postdocs en studenten die ziektes inclusief parasieten in het heden bestuderen. Ik was enorm benieuwd hoe zij tegen het onderzoek van een paleontoloog aan zouden kijken. Ik kreeg veel vragen en aantal opmerkingen, precies waar ik op hoopte!

Uitzicht over Tromso.

De week erop was het tijd voor een volgend reisje, namelijk naar Tromsø in noordelijk Noorwegen. Immers, ik had alweer een kleine maand niet gevlogen ;). Dat was me nogal een

reis van meer dan 20 uur van deur tot deur en via Oslo. Op donderdag was het een beetje bijkomen van de lange reis. In de middag heb ik de op een eiland liggende stad kunnen bekijken. Een kabelbaan naar de besneeuwde bergen hielp met een schitterend uitzicht op de stad op de relatief warme dag. Mijn winterjas was zeker niet nodig in de sneeuw op ca. 400 m hoogte! Weer beneden waren een Arctische kathedraal en een poolmuseum ook leuk om mee te pakken. Het poolmuseum had een Nederlands tintje met informatie over Willem Barentsz, die Spitsbergen heeft ontdekt, en spullen van die expeditie die ook leidde naar Nova Zembla. De volgende dag heb ik, net zoals drie andere onderzoekers, een praatje gegeven, met diverse mensen gepraat en het Tromso museum kort gezien. Op zaterdag was het alweer vliegen terug naar Californië met een lange overstap in Oslo. Hopelijk kan ik de jetlag snel achter me laten!

Tot over twee weken.

Adiël